

تلاش کارگران اخراجی شرکت واحد برای بازگشت به کار

دوپیچه وله

سیزدهم مهرماه هشتاد و پنج

تداوم محرومیت ۵۵ نفر از کارگران سندیکای شرکت واحد از حق بازگشت به کار و حتی عدم ثبت شکایت رسمی‌شان، آنها را بر آن داشته طی نامه‌ای خطاب به دبیر کل فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل درخواست کنند تا با اتکاء به موازین بین‌المللی، وظایف قانونی وزارت کار جمهوری اسلامی ایران نسبت به کارگران گوشزد شود.

ابراهیم مددی عضو هیات مدیره سندیکای کارکنان شرکت واحد در مصاحبه با دوپیچه وله در باره این اقدام و سایر تلاش‌های کارگران برای بازگشت به کار میگوید.

مصاحبه: مهیندخت مصباح

آقای مددی تقاضای شما از فدراسیون جهانی حمل و نقل تا کنون به چه نتایج مشخصی منجر شده است؟

تا آنجا که ما خبر داریم از طرف این فدراسیون نامه‌ای برای وزارت کار جمهوری اسلامی ایران مبنی بر دفاع از حق بازگشت به کار ما و به رسمیت شناختن سندیکای شرکت واحد تذکراتی و درخواست‌هایی به وزیر منعکس شده است.

موضوع بازگردانده شدن ۵۵ نفر اخراجی سندیکا به کار، بر اساس چه موازین قانونی و جهانی امکان پذیر است؟ مطابق قانون کار جمهوری اسلامی ایران، کارگران حق دارند برای دفاع از حقوق خود اگر از طرف کارفرما بر آنها ستمی رفته باشد، شکایت کنند. بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران شرکت واحد در بهمن ماه سال ۸۳ بازداشت شدند. هنوز معلوم نیست بر اساس چه دستورالعمل قانونی اینکار شد و به زندان اوین رفتند. اینها برای دفاع از حقوق خود به وزارت کار مراجعه کرده و شکایت‌های خود را آنجا مطرح کرده‌اند. اما بخلاف قانون کار، وزارت کار به هیچیک از این شکایت‌ها طبق وظایفی که بر عهده‌اش است، رسیدگی نکرده است. بعضا از بسیاری دوستان ما نیز با ترساندن و رعب، تعهد گرفته‌اند تا آنها را به سر کار برگردانند. ۵۵ نفر از دادن این تعهد به وزارت کار خودداری میکنند و کماکان خواستار رسیدگی به شکایت خود هستند. وزارت کار طی ۹ ماه گذشته جواب قانونی و حقوقی به آنها نداده و به همین ترتیب ما از "آی سی اف" تقاضا کردیم نسبت به استیفای حقوق ما بر اساس روابط اتحادیه‌ای کمک کند.

در نامه شما به "آی سی اف" اشاره شده که معاون وزارت کار، آقای نظری جلالی تا حدودی هماهنگی‌هایی انجام داده‌اند برای رسیدگی به خواسته‌های شما و برعکس آقای تیزمغز مدیرکل اداره کار استان تهران، اعلام کرده

مادامیکه شما توبه نکرده و اعتراف نکنید که مجرم بوده‌اید، به کار بر نمی‌گردید. این تناقض در مدیریت و تصمیم‌گیری در اداره کار را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

اتفاقاً سوال ما هم همین است. از نظر سلسله مراتب وزارتخانه معاون وزیر کار مقام‌اش بالاتر از مدیرکل استان تهران است اما برای همه شاهدان و پیگیران این سوال هست که چگونه یک مدیر کلی که نزدیک به یکسال است، منصوب شده و قبلاً هم دادستان بوده است، مقابل اجرای وظایف قانونی خودش بهانه‌های مختلف می‌آورد و کارگران را از حقوق خود محروم می‌کند.

آیا طی این یکی دو روزه که نامه را نوشته‌اید، باز مراجعه‌ای داشته‌اید به وزارت کار و آیا مقام دیگری اظهار نظر کرده است؟

بله! سه‌شنبه و چهارشنبه گروهی از همین کارگران به وزارت کار مراجعه کرده‌اند. مسئولان قول داده‌اند که نسبت به رسیدگی به این دادخواست‌های کارگران اقدام‌های قانونی خواهند کرد. امیدواریم هرچه زودتر این وعده‌ها صورت تحقق پیدا کنند.

شما در اقدام‌های گذشته‌تان حسابی باز کرده و درخواست کرده بودید تا برای کمک مالی به کارگران اخراجی و خانواده‌هایشان که حتی از بیمه‌های درمانی هم محروم شده‌اند، به این حساب مبالغی واریز کنند. وضعیت این حسابجاری اینک چگونه است؟ آیا استقبال و کمکی شد؟

با توجه به سیستم امنیتی که در شرکت واحد علیه فعالان سندیکایی و این گروه از کارگران اخراجی وجود دارد، با شایعات مختلف و ایجاد رعب و وحشت از سوی حراست شرکت واحد، متأسفانه جلوگیری می‌کنند از کمک‌هایی که کارگران می‌خواهند به سود ما انجام دهند. بعضاً کارگرانی را که کمک کردند به ما به حراست فراخواندند و آنها را مورد ترس و ارباب قرار دادند اما با همه این شرایط کارگران از مختصر کمک‌هایی که شده و به لحاظ معنوی برای ما خیلی ارزشمند است، برخوردارند.

آقای مددی سپاسگزار از شما بخاطر توضیحاتی که دادید.